

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/425/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715217151
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715217151.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci žalobcu U. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L.H. XX, XXX XX L., štátny občan SR, zastúpený JUDr. Milošom Levrincem, PhD., advokátom, J.Kozáčka 13, 960 01 Zvolen, proti žalovanému ZH Kredit, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 36049581, zastúpený JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, Dvořákovo nábřežie 8/A, 811 02 Bratislava, o obnovu konania, takto

rozhodol:

Súd žalobu na obnovu konania **z a m i e t a**.

Súd **p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 22.12.2015 bola na tunajší súd doručená žaloba žalobcu zo dňa 22.12.2015 na obnovu konania, ktorou sa žalobca konkrétne domáhal toho, aby súd v zmysle ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a/, b/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), povolil obnovu konania vedeného pod sp.zn.11Ro/119/2014 na Okresnom súde Zvolen, ktoré bolo ukončené vydaním platobného rozkazu zo dňa 25.6.2014, č.k.11Ro/119/2014-28 v spojení s uznesením zo dňa 22.10.2014 č.k.11Ro/119/2014-36, z dôvodu, že sú tu skutočnosti resp. dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol žalobca (v pôvodnom súdnom konaní v postavení žalovaného) použiť v pôvodnom konaní a možno tieto vykonať, pričom môžu privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Zároveň s odkazom na ustanovenie § 233 O.s.p. žiadal, aby súd vydal uznesenie ktorým nariadi odklad vykonateľnosti predmetného rozhodnutia - platobného rozkazu zo dňa 25.6.2014 č.k.11Ro/119/2014-28 v spojení s uznesením zo dňa 22.10.2014 č.k.11Ro/119/2014-36. Pre prípad úspechu si žalobca zároveň uplatnil trovy konania.

Žalobu žalobca zdôvodnil tým, že ako vyplýva z návrhu na vydanie platobného rozkazu v pôvodnom konaní, právnym dôvodom uplatnenej pohľadávky a jej príslušenstva je neuhradenie dlžného poistného na zdravotné poistenie v zmysle príslušných ustanovení zákona č.273/1994 Z.z. v príslušnom znení vrátane poplatku z omeškania vo výške 0,2 % z dlžnej sumy poistného za každý kalendárny deň omeškania. Žalobca predovšetkým namietol, že Okresný súd Zvolen predmetným platobným rozkazom konal a rozhodol vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, v dôsledku čoho predstavuje predmetný platobný rozkaz rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Tiež uviedol, že zákon č.581/2004, ako aj zákon č.273/1994 Zb. sú normami verejného práva a vzťahy týkajúce sa platenia poistného na zdravotné poistenie teda nemožno zahrnúť pod vymedzenia uvedené v § 7 ods. 1, 3 O.s.p.. Nároky na poistné na zdravotné poistenie, ako aj nároky na poplatky z omeškania s platbami poistného majú charakter pohľadávok vyplývajúcich z verejného práva a nie sú nárokmi z práva súkromného a ich charakter sa nezmenil ani tým, že sa pohľadávky postúpili na iný subjekt. Na základe týchto skutočností Úrad nad zdravotnou starostlivosťou je orgánom, ktorý je príslušný rozhodovať o nárokoch na dlžné poistné, na poplatky z omeškania z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31.12.2004. Poukázal pritom, že tento

právny názor vyslovil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp.zn.6Rks 1/2010 zo dňa 21.4.2010. K otázke zachovania subjektívnej trojmesačnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania uviedol, že mohol reálne uplatniť tento návrh až okamihom keď mu bol na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci zo dňa 23.9.2015 priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci a zároveň určený na poskytovanie právnej pomoci a jeho zastupovanie v tejto právnej veci JUDr. Miloš Levrinc, PhD., advokát. Po právnej stránke žalobca zdôvodnil žalobu na obnovu konania odkazom na ustanovenie § 7 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., § 18 ods. 1 písm. a/ bod 3 zákona č.581/2004 Z.z., § 85 ods. 1, 2 a 3 zákona č.581/2004 Z.z., § 228 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 230 ods. 1 a § 233 O.s.p..

2. Dňa 20.10.2016 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovaného k návrhu žalobcu na obnovu konania zo dňa 17.10.2016, ktoré za žalovaného podával JUDr. Felix Neupauer, advokát, avšak súd k tomuto podaniu neprihliadal, nakoľko s podaním nebola doručená súdu plná moc na zastupovanie žalovaného a na výzvu súdu uskutočnenú dňa 4.11.2016 prostredníctvom emailu, aby zaslali plnú moc na zastupovanie v tomto konaní bolo súdu dňa 7.11.2016 doručené plnomocenstvo zo dňa 4.11.2016, ktoré udelil žalovaný JUDr. Felixovi Neupaerovi, advokátovi na zastupovanie v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn.10C/425/2015. Teda až dňa 4.11.2016 bol právny zástupca žalovaného oprávnený konať za žalovaného.

3. Na pojednávaní dňa 7.11.2016 právny zástupca žalobcu predložil v dvoch vyhotoveniach vyjadrenie zo dňa 3.11.2016, v ktorom okrem iného uviedol, že pokiaľ ide o zachovanie subjektívnej trojmesačnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, posúdenie otázky či prejednanie a rozhodnutie o nároku uplatnenom žalobcom v pôvodnom konaní patrí do právomoci súdov alebo do právomoci iného orgánu, je zložitou a komplexnou právnou otázkou posúdenie ktorej je pre laika a osoby právne neznalé, nemožné a o ktorej musel s konečnou platnosťou rozhodnúť až Najvyšší súd SR v kompetenčnom spore v už predtým citovanom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR. Žalobca ako laik bez právneho vzdelania, ktorý nebol právne zastúpený v pôvodnom konaní nemohol sám adekvátne posúdiť a vyhodnotiť neexistenciu právomoci súdu a navyše ani nemal žalobca povinnosť toto namietat', keď súd mal povinnosť procesnú podmienku konania ex offo posúdiť a vyhodnotiť sám. Žalobca sa preto o tom, že neexistovala právomoc súdu prejednať a rozhodnúť predmetnú právnú vec reálne dozvedel, až keď sa obrátil na Centrum právnej pomoci, kancelária Žiar nad Hronom, ktorý mu odporučil, aby podal návrh (žalobu) na obnovu konania a zároveň mu určil advokáta na poskytnutie právnej pomoci a zastupovanie. Až po konzultácii s určeným advokátom boli tieto skutočnosti žalobcovi vysvetlené a žalobca sa teda až potom subjektívne dozvedel o dôvodoch obnovy konania a tieto mohol kvalifikovane uplatniť. Tiež poukázali na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn.6Cdo/102/2011 zo dňa 18.4.2012, v ktorom vyslovil právny názor, že právny vzťah medzi navrhovateľom ako postupníkom pohľadávky na zaplatenie poisťného na zdravotné poistenie a odporkyňou ako platiteľom tohto poisťného je vzťahom verejnoprávnej povahy, ktorý nemožno podriaďiť pod vzťahy výslovne vypočítané v § 7 ods. 1 O.s.p., ani pod vzťahy na ktoré dopadá § 7 ods. 3 O.s.p.. Vec vyplývajúca z tohto verejného právneho vzťahu preto súdy v občianskom súdnom konaní neprejednávajú a nerozhodujú. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou je jediným výlučným orgánom, ktorý je oprávnený rozhodovať o uplatnenom nároku (zdravotnej poisťovne) na dlžné poisťné, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31.12.2004. Tiež poukázal na právne a skutkové závery Krajského súdu v Banskej Bystrici vyslovené v uznesení č.k.15Co/395/2015-96 zo dňa 23.9.2015 a tiež na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn.4Co/137/2012 zo dňa 5.6.2013, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Svidník č.k.4C/71/2012-40 zo dňa 25.9.2012, ktorým súd prvej inštancie v skutkovo a právne totožnej veci povolil obnovu konania, kde podľa právneho názoru súdu prvej inštancie dôvod obnovy konania spočíval v nedostatku právomoci súdu vec prejednať a rozhodnúť a tento stav vytvára pre žalobcu skutočnosť priaznivejšieho rozhodnutia vo veci a preto rozhodol, že podmienka prípustnosti obnovy konania bola splnená. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožnil. Pritom pre vyhovieť návrhu na obnovu konania stačí, že sa javí pravdepodobné, že skutočnosti, rozhodnutie a dôkazy môžu privodiť pre účastníka, ktorý návrh uplatnil priaznivejšie rozhodnutie vo veci a nie je potrebné aby v konaní o povolenie obnovy konania súd dospel k jednoznačnému záveru o priaznivejšom rozhodnutí vo veci.

4. Súd nariadil v tejto veci pojednávanie na deň 7.11.2016, na ktoré sa dostavil žalobca a právny zástupca žalobcu, ktorého totožnosť súd nemohol overiť, keďže sa dotyčná osoba nevedela preukázať ani advokátskym preukazom, ani občianskym preukazom resp. iným preukazom totožnosti s tým, že právny zástupca žalobcu mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Nedostavil sa

žalovaný, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Nedostavil sa ani právny zástupca žalovaného, ktorého súd nepredvolával, keďže plnomocenstvo bolo doručené až dodatočne na výzvu súdu dňa 7.11.2016. Súd postupoval v súlade s § 180 C.s.p., keď vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného a právneho zástupcu žalovaného.

5. Súd na tomto pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámil sa s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn.11Ro/119/2014, tiež sa oboznámil s prednesom právneho zástupcu žalobcu, pričom zistil tento skutkový stav.

Z prednesu právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní súd zistil, že sa v celom rozsahu pridržali podanej písomnej žaloby a ich ďalších písomných vyjadrení a nad rámec toho k veci uviedla, že za účelom preukázania zachovania subjektívnej lehoty navrhuje výsluch žalobcu v konaní.

Z výsluchu žalobcu na pojednávaní súd okrem iného zistil, že jemu až keď v exekúcii prišlo platiť 3.000,- € s penálami, tak to začal riešiť. Nebol si vedomý toho, že by mal o tom pôvodne vedomosť, stalo sa, že keďže sa jeho otec volá rovnako ako on, tak mu niekedy prebral poštu, ale on si nie je vedomý, že by si to preberal, až keď mu začala exekúcia v banke, tak išiel do Banskej Štiavnice na pobočku Centra právnej pomoci. Kedy to presne bolo nevedel uviesť, ale asi bolo leto. Povedali mu, že mu pridelia advokáta, čo mu potom aj prideliť a potom keď tam volal tak si dohodli stretnutie tam kde majú kanceláriu a začali to riešiť s tým, že budú podávať túto žalobu na obnovu konania. Potom čo mu súd predložil k nahliadnutiu doručenkou z pripojeného spisu 11Ro/119/2014, ktorou malo byť preukázané doručenie platobného rozkazu v danom spise na č.l.29, žalobca uviedol, že to určite nie je jeho podpis. Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn.11Ro/119/2014 súd okrem iného zistil, že dňa 12.6.2014 bol na tunajší súd doručený návrh zo dňa 12.6.2014 na vydanie platobného rozkazu, kde ako navrhovateľ bola označená firma ZH Kredit, s.r.o., IČO: 36049581, zastúpená JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom a ako odporca U. Y., nar. XX.XX.XXXX. V tomto konaní bolo rozhodnuté platobným rozkazom zo dňa 25.6.2014, ktorým súd uložil odporcovi, aby do 15.dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 198,17 € spolu s poplatkom z omeškania vo výške 0,2 % denne zo sumy 198,17 € od 9.4.1999 do zaplatenia, a trovy právneho zastúpenia 52,60 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. Z pripojenej doručenky na č.l.29 súd zistil, že je tu uvedené ako adresát U. Y., L. Č..XX, nar. XXXX, dátum prevzatia písomnosti 11.7.2014, nečitateľný podpis. Na základe odvolania navrhovateľa proti výroku o náhrade trov konania zo dňa 17.7.2014, doručené tunajšiemu súdu dňa 18.7.2014, bolo vo veci rozhodnuté uznesením Okresného súdu Zvolen zo dňa 22.10.2014 sp.zn.11Ro/119/2014-36, ktorým súd zmenil platobný rozkaz OS Zvolen č.k.11Ro/119/2014-28 zo dňa 25.6.2014 vo výroku o náhrade trov konania tak, že je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 218,58 €, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Navrhovateľovi súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.11.2014 a predmetný platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 31.7.2014, okrem výroku o trovách konania, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.11.2014, v spojení s uznesením zo dňa 22.10.2014.

6. Podľa § 230 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom v čase podania žaloby, návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 397 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa § 414 C.s.p., ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

Podľa § 470 ods. 1 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Podľa § 57 ods. 1 zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „exekučný poriadok“), exekúciu súd zastaví, ak

a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným,

g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

7. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že žaloba na obnovu konania nie je dôvodná.

V prvom rade súd skúmal či žaloba na obnovu konania nebola podaná oneskorene, s tým, že súd zastáva názor, že túto otázku je potrebné posudzovať ešte podľa ustanovenia § 230 ods. 1 O.s.p. s poukazom na prechodné ustanovenia uvedené v § 470 C.s.p., keď právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. V tej súvislosti súd vychádzal zo znenia zákonného ustanovenia, že návrh na obnovu konania je potrebné podať v lehote 3 mesiacov, od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť; čo je odlišné znenie od aktuálne platného znenia § 403 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého sa žaloba na obnovu konania podáva v lehote 3 mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. V príslušnom zákonom znení, ktoré je potrebné aplikovať v súdnej veci sa teda vychádzalo z toho, že musí byť preukázané, že sa skutočne o dôvode obnovy dozvedel resp. ho mohol uplatniť a nepostačuje v tomto prípade domnienka, že sa o dôvode mohol dozvedieť. Na základe toho súd dospel k záveru, že subjektívna lehota v danom prípade bola zachovaná, keď súd ako rozhodný okamih ustálil moment kedy bolo vydané rozhodnutie Centra právnej pomoci, kancelária Žiar nad Hornom zo dňa 23.9.2015, sp.zn.3N 9 190/2015-KaZH, ktorým bol priznaný žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci v právnej veci o obnovu konania, vedeného OS Zvolen pod sp.zn.11Ro/119/2014 vrátane spísania návrhu na súd až do právoplatného skončenia veci a bol mu určený advokát JUDr. Miloš Levrinc s tým, že žaloba bola na tunajší súd doručená dňa 22.12.2015. Objektívna trojročná lehota, ktorej plynutie začína od právoplatnosti rozhodnutia, nebola sporná.

Pokiaľ ide o dôvodnosť žaloby na obnovu konania ako takej, súd z vykonaného dokazovania, vychádzajúc z tvrdení žalobcu pri jeho výsluchu mal za to, že žalobca sa o existencii exekučného titulu - právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu dozvedel až v priebehu exekučného konania, ktoré bolo voči nemu začaté na základe tohto súdneho rozhodnutia, keď poprel, že by mu bol predmetný platobný rozkaz doručený do vlastných rúk s tým, že zrejme pokiaľ sa na doručenke nachádza podpis, tento mohol prevziať jeho otec, ktorý má meno a priezvisko zhodné so žalobcovým. Až na základe týchto skutočností teda začal predmetnú záležitosť riešiť, v dôsledku čoho sa obrátil na Centrum právnej pomoci, ktoré mu určilo advokáta na zastupovanie a následne bola podaná žaloba na obnovu konania, ktorá bola zdôvodnená tým, že už v čase vydania platobného rozkazu existovali súdne rozhodnutia, a to tak rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ako i súdov iných inštancií, z ktorých vyplývalo, že Okresný súd Zvolen nemal v konaní, v ktorom bol vydaný predmetný platobný rozkaz, právomoc konať a vec mala byť postúpená Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Súd nespochybnuje fakt, že takýto právny názor už bol v čase predmetného rozhodovania súdu známy, keď aj súdu z jeho rozhodovacej činnosti je známe, že napr. v konaní sp.zn.10C/113/2014 alebo 10C/111/2014 v mesiaci august 2014 v obdobných veciach súd rozhodol tak, že konanie zastavil s poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 O.s.p. s tým, že po právoplatnosti uznesenia mala byť vec postúpená Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Súd však musel preskúmať aj splnenie ďalších podmienok, ktoré sú vyžadované na to, aby bola žaloba na obnovu konania prípustná, a to jednak či predmetné skutočnosti resp. rozhodnutia nemohol žalobca bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní a zároveň či by tieto mohli pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Pokiaľ ide o podmienku privodenia priaznivejšieho rozhodnutia vo veci, súd má za to, že túto by mohol považovať za splnenú s poukazom na to, že nie je možné prejedukovať akým spôsobom by rozhodol o veci Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, keď by napr. bol žalobca schopný preukázať, že poisťné na zdravotné poistenie neuhradil napr. jeho zamestnávateľ a teda on nenesie na tom vinu a pod.. Poslednou podmienkou je, že predmetné skutočnosti resp. rozhodnutia nemohol žalobca použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny. Z vyjadrení žalobcu nebolo jednoznačné, či túto podmienku zdôvodňuje tým, že nemá právne vzdelanie a teda v rozhodnom čase, t.j. v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu, v ktorej mohol podať voči nemu odpor, tieto skutočnosti nemohol namietat' a na predmetné rozhodnutia poukázat', pretože o nich nemal vedomosť, keď za takých okolností by súd nemohol považovať žalobu na obnovu konania za dôvodnú, pretože je nutné vychádzať z toho, že žalobca mal možnosť obrátiť sa o pomoc na advokáta alebo požiadať o ustanovenie advokáta ex offo. Opačný názor by totiž znamenal, že kedykoľvek potom čo by súdne rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, by sa mohol ktorýkoľvek žalovaný domáhať obnovy konania, pri zachovaní príslušných lehôt, odvolávajúc sa na to, že nebol v pôvodnom konaní zastúpený advokátom a teda nemohol uplatniť všetky dôkazy a skutočnosti, ktoré by boli na jeho prospech. Pokiaľ by súd vychádzal z premisi, že žalobcovi nebol v pôvodnom konaní platobný rozkaz doručený do vlastných rúk a on teda o tomto konaní nemal ani vedomosť a nemohol predmetné skutočnosti namietat' a na príslušné rozhodnutia poukázat', znamenalo by to, že v takom prípade by

predmetný platobný rozkaz nemohol nadobudnúť ani právoplatnosť a nebola by ani splnená podmienka, že žalobou na obnovu konania je možné napadnúť len právoplatné rozhodnutie, a teda ani v takom prípade by žaloba nebola dôvodná.

Na základe týchto skutočností súd žalobu na obnovu konania zamietol.

Na okraj súd pritom uvádza, že žalobcovi nič nebráni tomu, aby v predmetnom exekučnom konaní, ktoré má prebiehať, namietal fakt, že mu platobný rozkaz nebol doručený do vlastných rúk, navrhnúť dôkazy na preukázanie týchto skutočností, napr. aj nariadením znaleckého dokazovania, kde znalec z príslušného odboru môže určiť pravosť podpisu a v prípade, že by sa potvrdilo tvrdenie žalobcu, bol by to dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle vyššie citovaných ustanovení exekučného poriadku. Obdobnú námietku by žalobca mohol v exekučnom konaní vzniesť aj vo vzťahu k tomu, že predmetný platobný rozkaz bol vydaný Okresným súdom Zvolen, teda orgán, ktorý nemal právomoc konať a rozhodnúť v danej veci, a teda predmetné súdne rozhodnutie je nulitný právny akt, nevyvolávajúci žiadne právne účinky. Podrobnejšie úvahy v tomto smere by však už presiahli predmet tohto súdneho konania.

8. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku tak, že nakoľko bol žalovaný v celom rozsahu úspešný v tomto konaní, bol mu priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
 1. sa týkajú procesných podmienok,
 2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.